

KARTA MODUŁU 2024/2025

I. OGÓLNE INFORMACJE O MODULE							
COLLEGIUM WITELONA UCZELNIA PAŃSTWOWA WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:	Fizjoterapia						
Poziom studiów:	magisterskie						
Profil studiów:	praktyczny						
Forma studiów:	stacjonarne						
Nazwa modułu:	Pedagogika ogólna i specjalna						
Rodzaj modułu:	Nauki ogólne						
Język wykładowy:	Język polski*						
Rok studiów:	1	Formy prowadzenia zajęć wraz z liczbą godzin dydaktycznych:					
Semestr:	1	Wykład	Laboratorium	Ćwiczenia	Seminarium	Zajęcia praktyczne	Praktyki zawodowe
Liczba punktów ECTS ogółem:	1	10	-	10	-	-	-
Forma zaliczenia:	Zaliczenie na ocenę						
Wymagania wstępne:	Brak wymagań wstępnych						
II. CELE KSZTAŁCENIA							
Cele kształcenia:							
Cel 1: Przekazanie studentom wiedzy z zakresu podstaw pedagogiki jako nauki nauczania i uczenia się przez całe życie. Cel 2: Przygotowanie studentów do pracy z pacjentem w zakresie działań pedagogiczno – dydaktycznych o profilu społecznym.							
III. EFEKTY UCZENIA SIĘ WRAZ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH							
Efekt uczenia się	Student, który zaliczył moduł w zakresie:						Odniesienie do efektów kierunkowych
wiedzy:							
1	zna i rozumie podstawowe zagadnienia z zakresu pedagogiki i pedagogiki specjalnej						B.W6.
2	zna i rozumie ograniczenia i uwarunkowania kształcenia osób z niepełnosprawnościami, zasady radzenia sobie z problemami pedagogicznymi u tych osób oraz współczesne tendencje w rewalidacji osób z niepełnosprawnościami						B.W7.
umiejętności:							
1	potrafi zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością						B.U3.
kompetencji społecznych:							
1	jest gotów do przestrzegania praw pacjenta i zasad etyki zawodowej						K4.
2	jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych						K5.
IV. TREŚCI PROGRAMOWE							
Treści programowe (tematyka zajęć, zaprezentowana z podziałem na poszczególne formy zajęć z określeniem liczby godzin potrzebnych na ich realizację)							

Wykład		
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S
Wykład 1	Rozwój pedagogiki. Etymologia pojęć: źródła, cele, funkcje i zadania pedagogiki. Związek pedagogiki z innymi naukami. Działy pedagogiki oraz podstawowe dyscypliny.	1
Wykład 2	Od nauczania do uczenie się. Od kształcenia do samokształcenia. Definicja pojęć. Style uczenia się.	1
Wykład 3	Teorie wybranych oddziaływań wychowawczych. Strategie edukacyjne oraz metody nauczania i samokształcenia. Podział i charakterystyka. Zasady doboru i wykorzystanie w procesie nauczania i samodzielnego poszukiwania wiedzy.	1
Wykład 4	Instytucje wychowania: rodzina, grupy rówieśnicze, placówki oświatowe itp. Mass media : korzyści i zagrożenia.	1
Wykład 5	Rodzina dysfunkcyjna. Dziecko w rodzinie dysfunkcyjnej. Praca z dzieckiem nieśmiałym. Kłamstwo u dzieci.	1
Wykład 6	Wybrane problemy pedagogiki u dzieci młodzieży. Dziecko z problemem wychowawczym. Dziecko wybitnie uzdolnione.	1
Wykład 7	Uczenie oparte o kompetencje. Ewaluacja procesu kształcenia: zasady, cele i metody. Kształcenie ustawiczne : narzędzie rozwoju i własne potencjału. Zdobywania wiedzy i kształcenia kompetencji.	1
Wykład 8	Pedagogika dziecka upośledzonego umysłowo (oligofrenopedagogika) – przedmiot zainteresowań, zakres pedagogiki specjalnej i metody terapeutyczne. Rola fizjoterapeuty w pracy z dzieckiem z obniżoną sprawnością intelektualną. Pedagogika dziecka niedowidzącego i niewidomego (tyflopedagogika) – przedmiot zainteresowań, zakres pedagogiki specjalnej i metody terapeutyczne. Pedagogika dziecka niedosłyszącego i głuchoniemego (surdopedagogika) – przedmiot zainteresowań, zakres pedagogiki specjalnej i metody terapeutyczne. Pedagogika dziecka nieprzystosowanego społecznie (resocjalizacja) – przedmiot zainteresowań, zakres pedagogiki specjalnej i metody terapeutyczne.	1
Wykład 9	Ogólnosiątkowe zalecenia dotyczące rehabilitacji zawodowej i zatrudnienia osób zaangażowanie Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawy osób niepełnosprawnych. Zalecenia Rady Europy dotyczące spraw osób niepełnosprawnych. Zalecenia Unii Europejskiej o formie zatrudnienia osób o obniżonej sprawności fizycznej i psychicznej. Polityka międzynarodową Organizacji Pracy w odniesieniu do rehabilitacji zawodowej.	1
Wykład 10	Pedagogika dziecka przewlekle chorego (pedagogika terapeutyczna) – przedmiot zainteresowań, zakres pedagogiki specjalnej i metody terapeutyczne. Terapia zajęciowa i zakłady pracy chronionej jako elementarne formy rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych. Podstawowe i specjalistyczne programy pracy z osobami trwale okaleczonymi.	1
Ćwiczenia		
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S
Ćwiczenie 1	Pedagogika specjalna – rys historyczny, ewolucja i jej interdyscyplinarne aspekty. Kształcenie pedagogów specjalnych w polskim systemie edukacyjnym i integracyjnym. Skuteczność procesu rehabilitacji (fizycznej, pedagogicznej, psychicznej i społecznej) jako konieczność poznania uwarunkowania życiowych pacjenta. Koncepcja wielostronnego rozwoju osobowości osoby przewlekle chorej warunkiem pozytywnych efektów działań terapeutycznych na wszystkich szczeblach (fizycznym, psychicznym i pedagogicznym).	1
Ćwiczenie 2	Podstawowe pojęcia z zakresu pedagogiki specjalnej. Rehabilitacja, rewalidacja. Współczesne metody w rewalidacji osób z niepełnosprawnością.	1
Ćwiczenie 3	Społeczne i pedagogiczne mechanizmy kształtowania motywacji i postaw pacjenta.	1
Ćwiczenie 4	Metody poznania pacjenta i komunikacji.	1
Ćwiczenie 5	Korektura, kompensacja, usprawnianie, aktywizowanie pacjenta a metody oddziaływania wychowawczego. Postawy wobec niepełnosprawnych. Stygmatyzacja i etykietowanie. Status, rodzina, edukacja i zatrudnienie a niepełnosprawność. Socjalizacja. Dyskryminacja. Segregacja. Integracja. Koncepcja barier i wyrównywania szans. Socjologia zawodu fizjoterapeuty.	1
Ćwiczenie 6	Problemy rehabilitacji pacjenta w domu rodzinnym. Formy i metody współpracy z rodziną.	1
Ćwiczenie 7	Pedagogika terapeutyczna – techniki postępowania z dzieckiem hospitalizowanym i przewlekle chorym w świetle nowoczesnych standardów europejskich i światowych. Czynniki psychospołeczne dziecka przewlekle chorego.	1
Ćwiczenie 8	Pedagogika wobec kryzysów życiowych - terapeutyczne aspekty ich przewycięzania jako ważne zadanie edukacji. Rodzina a kryzysy życiowe. Poziom leku u rodziców dzieci niepełnosprawnych i przewlekle chorych – niektóre uwarunkowania sytuacyjne. Zaburzenia w zachowaniu a trudności w nauce dziecka hospitalizowanego. Kwalifikacja pedagogów i poradnictwo.	1
Ćwiczenie 9	Edukacyjne przygotowanie osób niepełnosprawnych do pokonywania trudności i zagrożeń wynikających z tempa życia we współczesnym świecie w Polsce i wybranych krajach Unii	1

	Europejskiej. Przykładowe ośrodki szkoleniowe na wszystkich szczeblach z zakresu kształcenia podstawowego, średniego, zawodowego i wyższego dla osób niepełnosprawnych w Polsce i na świecie	
Ćwiczenie 10	Kształcenie studentów fizjoterapii do pracy z dziećmi specjalnej troski. Akademia Pedagogiki Specjalnej kierunku kształcenia na studiach podyplomowych. Wymogi Unii Europejskiej stawianie szkole integracyjnej. Rola fizjoterapeuty w pracy z dzieckiem przewlekle chorym w świetle współczesnych standardów postępowania dotyczącym przygotowania go do życia w świecie ludzi zdrowych i podejmowania wyzwań na miarę swoich możliwości zdrowotnych.	1

V. METODY KSZTAŁCENIA, NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Metody kształcenia:

- Wykład multimedialny
- Wykład problemowy
- Ćwiczenia praktyczne
- Prezentacja
- Dyskusja, praca w zespole
- Pokaz

2. Narzędzia (środki) dydaktyczne:

- Projektor/tablica multimedialna
- Sprzęt do praktycznej nauki zawodu

VI. FORMA I KRYTERIA ZALICZENIA MODUŁU

1. Formy zaliczenia:

- zaliczenie z oceną

2. Sposób weryfikacji i oceniania efektów uczenia się:

- Aktywność na zajęciach
- Kolokwium
- Obserwacja zachowań
- Sprawdzian praktyczny

3. Podstawowe kryteria oceny:

5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

4,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

4,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

3,5 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje podstawowe zadania, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

3,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje podstawowe zadania, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje pozytywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

2,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonane zadania są nieprawidłowe, większość wymaga korekty ze strony prowadzącego, brak samodzielności w wykonaniu czynności i zadań, nie przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczestniczy nieregularnie na zajęcia, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

Ocena podsumowująca:

Średnia arytmetyczna ocen formujących.

VII. BILANS PUNKTÓW ECTS - NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta
Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela (godziny kontaktowe)	
Udział w wykładach	10
Udział w innych formach zajęć (ćwiczenia)	10
Inne (-)	-

Samodzielna praca studenta (godziny niekontaktowe)	
Przygotowanie do wykładu	3
Przygotowanie do innych form zajęć	-
Przygotowanie do egzaminu	-
Przygotowanie do zaliczenia innych zajęć (ćwiczenia)	2
Łączna liczba godzin	25
Punkty ECTS za moduł	1

VIII. ZALECANA LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Pedagogika ogólna : wprowadzenie do myślenia i działania pedagogicznego w ujęciu systematycznym i historyczno-problemowym / Dietrich Benner ; przełożył Dariusz Stępkowski. – Warszawa, 2015.
2. Pedagogika ogólna : podstawowe prawidłowości / Bogusław Śliwerski. – Kraków, 2012.
3. Krakowska pedagogika specjalna / pod red. Janiny Wyczesany ; przy współpracy Ewy Dyduch. – Kraków, 2010

Literatura uzupełniająca:

1. Pedagogika specjalna : podręcznik akademicki. T. 1, T. 2 / Deborah Deutsch Smith ; red. nauk. Anna Firkowska-Mankiewicz, Grzegorz Szumski. – Warszawa, 2009
2. Pedagogika ogólna a teoria i praktyka dydaktyczna / pod red. Marty Myszkowskiej-Litwy. - Kraków : Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego cop. 2011.
3. Niepełnosprawność : interpretacje teoretyczne i praktyczne / red. Teresa Żółkowska, Joanna Buława-Halasz, Irena Ramik-Mażewska, Łukasz Skryplonek ; Uniwersytet Szczeciński. Katedra Pedagogiki Specjalnej. – Szczecin, 2015.